

Det Konservative Folkeparti har den holdning, at det skal være lidt besværligt at komme herind.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det kommer jo nok noget an på, hvordan man definerer et problem. Det er nok rigtigt, at Det Konservative Folkeparti ikke har noget problem konkret i den sammenhæng. Jeg tror ikke, de skal ud og samle underskrifter med det første.

Men de nye strømninger, der har muligheden for at søge opstillingsret, har et problem, og det vil jeg gerne dokumentere.

Man kan sige, at det er et fælles problem også for Folketinget som sådan, fordi det er et demokratisk problem, hvis Folketinget fungerer som en lukket størrelse, som det er umuligt at få nyt blod ind i, og hvor det er overordentlig vanskeligt eller umuligt for nye strømninger at få mulighed for at få afprøvet deres mandat.

Derfor er det dels et konkret problem for de partier, der søger opstilling, dels er det et fælles demokratisk problem for os alle sammen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Det overrasker mig lidt at høre hr. Torben Rechendorff sige, at det skal være besværligt at komme herind, som begrundelse for, at det er usikkert, om Det Konservative Folkeparti vil støtte det foreliggende forslag. Selvfølgelig er det da besværligt at komme herind. Det er brandbesværligt. Vi har en regel om, at man skal kunne mønstre to procent – spærregrænsen – for at kunne komme herind, og det betyder, at man skal have en rimelig opbakning i befolkningen for at kunne komme i Folketinget.

Men det, det foreliggende forslag drejer sig om, er ikke, hvorvidt vi skal have en spærregrænse, der gør, at det er svært at komme i Folketinget; nej, det er, om det skal være svært at komme på opstillingslisten og få lov til at få prøvet hos befolkningen, om man har opbakning til at komme herind. Det er det, forslaget drejer sig om, og ikke, hvorvidt det skal være svært at komme herind. Og dér er det altså Fremskridtspartiets klare opfattelse, at det skal være rimelig nemt at komme på opstillingslisten og få lov til at få prøvet sit mandat hos befolkningen og derigennem se, om man har opbakning til den svære proces, det er at komme i Folketinget.

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror, den foregående debat har vist, at der i hvert fald er nogle, der oplever, at vi har et problem.

Under behandlingen i november af det sidste forslag om ændringer af valgloven, som Enhedslisten fremsatte, var diskussionen koncentreret om, i hvilket omfang de mennesker, der underskriver, skal være forpligtet til at gøre et aktivt stykke arbejde.

Det lovforslag, vi behandler nu, er helt anderledes. Det handler jo om, hvorvidt der en gang til skal rettes henvendelse til de mennesker, der én gang har skrevet under. Jeg tror, at hvis hr. Torben Rechendorff talte med sin tidligere energiminister, ville han være helt klar over, at der er et problem.

Jeg mener, at Kristeligt Folkeparti på nuværende tidspunkt har indsamlet en lang række underskrifter, og de skal så snart til at starte forfra.

Det er et meget begrænset lovforslag, Enhedslisten kommer med. Det drejer sig udelukkende om at udvide gyldighedsperioden for vælgererklæringer fra ét år til to, og det må kunne samle flertal her i salen.

Det er ikke demokratisk at afskære partierne fra at blive opstillingsberettigede, ved at de til stadighed skal forny deres vælgererklæringer.

SF var imod de sidste stramninger i valgloven og har ved gentagne lejligheder fremsat forslag om forbedringer, som Enhedslisten nu har overtaget.

Dette lovforslag rummer så lidt, at det nærmer sig en hån mod de demokratiske strømninger i befolkningen, som gerne vil have andre partier ind, altså gerne vil have afprøvet, om det kan lade sig gøre.

Jeg forventer derfor bestemt, at der under udvalgsarbejdet vil blive forståelse herfor. SF's stemmer vil under alle omstændigheder kunne tælles med i det forventede flertal.

Poul Nødgaard (FP):

I Fremskridtspartiet synes vi, det er et godt forslag, for der er meget, meget store problemer med hensyn til de nye bevægelser, der ønsker at komme i Folketinget, og derfor synes jeg også, det var overraskende, at hr. Torben Rechendorff i den grad afviste forslaget. Men vi fik så at vide, hvad årsagen var: Han ønsker i realiteten ikke andre partier i Folketinget end dem, der er i øjeblikket.